

ІННОВАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ ВИРОЩУВАННЯ БУГАЙЦІВ МОЛОЧНОГО ПЕРІОДУ

Гриник Н., здобувач II курсу, магістр, спеціальність 204-ТВППТ
grinikn3@gmail.com

Науковий керівник: Гусятинська О., к.с.-г.н., lenoksychova84@gmail.com

Одеський державний аграрний університет

Постановка проблеми. Вирощування молодняку повинно бути таким, щоб можна було мінімізувати витрати на робочу силу і корми, забезпечити їх нормальний ріст і розвиток і закласти основи для реалізації генетичного потенціалу молочно-м'ясної продуктивності [2].

Забезпечення оптимальних умов для росту молодняку дозволяє цілеспрямовано впливати на навчання і розвиток тварин, ефективність переробки поживних речовин, здоров'я, довголіття і пристосованість до певних технологічних умов праці. Молодий організм має властивості великої пластичності, тому його витривалість і адаптивність доцільніше тренувати на ранніх етапах онтогенезу [3].

На сучасному етапі розвитку тваринництва в Україні та за її межами виникають складні ситуації, викликані економічною кризою. Це спонукає нас досліджувати і розробляти нові методи і прийоми для вдосконалення технології розведення молодняку великої рогатої худоби, як одного з кроків до підвищення продуктивності тваринництва.

Саме проблема вирощування молодняку в молочний період, набуває важливого значення у молочному скотарстві. Це пояснюється тим, що саме в цей період використовують значну кількість незбираного молока, а це в свою чергу обумовлює зниження його товарності та зростання собівартості його виробництва. Це потребує суттєвого удосконалення технології вирощування телят при використанні заміників незбираного молока, як основний корм в молочний період [1].

Поголів'я спеціалізованих порід великої рогатої худоби незначне і питома вага отриманого від них м'яса становить лише 2,0% від загального виробництва яловичини. У зв'язку з цим, як показують дослідження, краще використовувати помісний молодняк, оскільки він має кращу компенсацію корму, а його вирощування дозволяє більш раціонально використовувати матеріальні ресурси на одиницю приросту живої маси, що в свою чергу підвищує рентабельність виробництва яловичини на 1,5-2,1% [4].

Мета роботи. Розробка технології вирощування бугайців молочного періоду в умовах ТОВ СТОВ «Агрофірма Петродолинське» Овідіопольського району Одеської області.

Експериментальні дослідження проводили на поголів'ї бугайців української червоної молочної породи (УЧМ) в умовах ТОВ СТОВ «Агрофірма «Петродолинське» Овідіопільського району Одеської області. Для досягнення поставленої мети провели дослідження на бугайцях – від народження до 2-місячного віку. З новонароджених бугайців української червоної молочної породи було сформовано за принципом пар-аналогів дві групи бугайців по 15 голів кожна, з них одна контрольна і одна дослідна.

Результати досліджень. При народженні бугайці мали живу масу в середньому 35 кг, що відповідає стандарту породи. На далі ріст був достатній і наприкінці молочного періоду (2 місяця) бугайці досягли живої маси 45 кг.

За показниками середньодобового та абсолютного приростів суттєвої різниці теж не відмічалось, але поряд з цим бугайці дослідної групи мали дещо вищий абсолютний приріст порівняно з аналогами контрольної групи. Різниця становила 0,5 кг. У перший місяць життя трохи більший приріст мали бугайці дослідної групи, який становив 790 г, тоді як у контрольної групи цей показник становив 763 г.

Утримання бугайців в індивідуальних клітках на свіжому повітрі, при створенні всіх необхідних умов для існування, сприяло формуванню здорових, міцних тварин з живою масою 80,5-81,1 кг.

Раціони, що використовуються у господарстві є цілком правильними з дотриманням всіх деталізованих норм годівлі за 24 показниками.

За молочний період (2 місяця), бугайці мали абсолютний приріст 45 кг. При цьому витрати кормосуміші на 1 голову становили 40 кг та 300 кг незбираного молока. На 1 кг приросту ці затрати були 0,89 кг і 6,7 кг відповідно.

Завдяки наявності в господарстві молока власного виробництва та кормових сумішей, це дуже знижує вартість вирощування бугайців.

Вартість кормів на 1 голову становила за період вирощування 1500 грн на 1 бугайця, а на 1 кг приросту 33 грн.

Технологія прийнята в господарстві є економічно доцільною і потребує вдосконалення лише в незначних моментах.

Висновки.

Для удосконалення технології вирощування бугайців в умовах ТОВ СТОВ «Агрофірма Петродолинське» пропонується використовувати корми власного виробництва та покращити кормову базу господарства, що зменшить витрати на вирощування і підвищить рентабельність виробництва.

Список використаних джерел

1. Бірта Г. О., Бургу Ю. Г. М'ясна продуктивність великої рогатої худоби та фактори, що її визначають. URL: <http://www.journal.puet.edu.ua/index.php/nvts/article/viewFile/946/1000>
2. Козир В. Особливості вирощування телят. Пропозиція. 2005. №6. С. 120 – 121.
3. Савчук О. В. М'ясна продуктивність бугайців молочних порід. *Вісник аграрної науки*. 2003. №7. С. 70 – 71.